

Λευτεριά στην Παλαιστίνη

Άρθρο του συντρόφου Παντελή Λούβρου* στην Εφημερίδα των Συντακτών

Πλέαμε προς τη Γάζα, ανάμεσα στις συμπληγάδες της συνενοχής και της απάθειας. Διασχίζαμε τη θάλασσα για να εκφράσουμε το πνεύμα της αγωνιστικής διεθνιστικής αλληλεγγύης ανάμεσα στους ανθρώπους που επιζητούν έναν κόσμο όπου οι ζωές τους θα μετράνε, όπου οι ζωές τους δεν θα αντιμετωπίζονται από τους ισχυρούς του κόσμου ως μια λεπτομέρεια κατά τη μοιρασιά γης, θάλασσας και πόρων για τα συμφέροντά τους.

Από τις πρώτες μέρες του Σεπτέμβρη μπήκαμε στην τελική ευθεία για να αναχωρήσουν τα πλοία της ελληνικής αποστολής τού Global Sumud Flotilla σε μια προσπάθεια να συναντηθούμε με τον διεθνή στόλο και μαζί να πλεύσουμε προς τη Γάζα με σκοπό να σπάσει ο αποκλεισμός της από το δολοφονικό κράτος του Ισραήλ. Ενας αποκλεισμός ακόμα πιο έντονος τα τελευταία δύο χρόνια που έχει εξελιχθεί στην ουσία σε γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού με τη συναίνεση των ΗΠΑ, ΝΑΤΟ και Ε.Ε. αλλά και της ελληνικής κυβέρνησης.

Η χρονική συγκυρία της συνάντησης με τον διεθνή στόλο στα ανοιχτά της νότιας Κρήτης ήταν ιδιαίτερη, καθώς οι ΗΠΑ (πρωτοβουλίες Τραμπ) αλλά και τα μεγάλα καπιταλιστικά

κράτη της Ευρώπης, όπως και περιφερειακές δυνάμεις του αραβικού και μουσουλμανικού κόσμου έπαιζαν διαπραγματευτικά παιχνίδια χρησιμοποιώντας τον λιμό στη Γάζα. Την ίδια στιγμή με ευθύνη της ελληνικής κυβέρνησης γίνονταν επιθέσεις στον διεθνή στόλο με drones που απογειώνονταν από τον ελληνικό χώρο στην περιοχή ευθύνης (SAR) της χώρας μας.

Απέναντι σε όλα αυτά υπήρχε ο παγκόσμιος στόλος τού Global Sumud Flotilla και την ίδια στιγμή φούσκωνε το παγκόσμιο κίνημα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό. Σαράντα πέντε πλοία με περισσότερους από 400 αγωνιστές/ριες, ανάμεσά τους και τα τέσσερα ελληνικά πλοία με 27 Έλληνες αγωνιστές αλληλέγγυους.

Πλέαμε προς τη Γάζα ανάμεσα στις συμπληγάδες της συνενοχής και της απάθειας. Διασχίζαμε τη θάλασσα για να εκφράσουμε το πνεύμα της αγωνιστικής διεθνιστικής αλληλεγγύης ανάμεσα στους ανθρώπους που επιζητούν έναν κόσμο όπου οι ζωές τους θα μετράνε, όπου οι ζωές τους δεν θα αντιμετωπίζονται από τους ισχυρούς του κόσμου ως μια λεπτομέρεια κατά τη μοιρασιά γης, θάλασσας και πόρων για τα συμφέροντά τους.

Προσωπικά συμμετείχα με όλη μου την ψυχή από την πρώτη στιγμή ως μέλος της οργάνωσής μου (Κομμουνιστική Απελευθέρωση) αλλά και ως κομμάτι ενός αντιπολεμικού διεθνιστικού κινήματος ταξικής αλληλεγγύης που στην Ελλάδα είναι παρόν τα τελευταία χρόνια. Γνώριζα από την αρχή ότι αυτά θα ήταν τα στηρίγματά μας στη δύσκολη στιγμή. Ολοι/ες από την ελληνική αποστολή αλλά και απ' όλο τον κόσμο το γνωρίζαμε και δεν διαψευστήκαμε.

Τη στιγμή της παράνομης επίθεσης του IDF στη μέση της Ανατολικής Μεσογείου, στα διεθνή ύδατα, καταφέραμε επί πολλές ώρες να αντιμετωπίσουμε τον ισχυρότερο στρατό του κόσμου. Χωρίς όπλα, αλλά με πίστη, σταθήκαμε απέναντί τους αλληλέγγυοι/ες στην παλαιστινιακή αντίσταση.

Η απαγωγή όλων μας από τον IDF και τις ισραηλινές δυνάμεις ασφαλείας μας έφερε αντιμέτωπους με τις πιο σκληρές μεθόδους αντιμετώπισης του λαού από το πιο ολοκληρωτικό δολοφονικό καπιταλιστικό κράτος του κόσμου.

Εκείνη τη στιγμή όλοι μας ήμασταν σίγουροι ότι κανείς στον κόσμο δεν θα μείνει αμέτοχος μπροστά σε αυτό που συνέβαινε. Δεν μας διέψευσαν οι λαοί και οι εργαζόμενοι. Η μεγαλειώδης απεργία στην Ιταλία, οι τεράστιες συγκεντρώσεις σε πολλές χώρες και στην Ελλάδα φρόντισαν να μας θυμίσουν ότι ούτε εμείς αλλά ούτε και οι Παλαιστίνιοι είμαστε μόνοι μας. Μπορεί να μην είχαμε πληροφόρηση για το τι συνέβαινε έξω από τη φυλακή

υψίστης ασφαλείας στην έρημο Negef, όπου κρατούμασταν κάτω από άθλιες συνθήκες διαβίωσης, όμως στο μυαλό κυριαρχούσε η σκέψη ότι ο λαός είναι στον δρόμο και μας συμπαραστέκεται. Αυτό ήταν που μας κράτησε όρθιους τις μέρες της παράνομης φυλάκισής μας.

Η λαϊκή πίεση ήταν που μας απελευθέρωσε και όχι η υποκριτική στάση των κυβερνήσεων, μη εξαιρουμένης και της ελληνικής. Αποδείχτηκε περίτρανα πως μόνο οι λαοί σώζουν τους λαούς και όχι οι κυβερνήσεις που στη λογική του καπιταλισμού ενδιαφέρονται για τις επενδύσεις και τα κέρδη και όχι για τις ανθρώπινες ζωές.

Σήμερα μετά και την επιστροφή μας γίνεται ακόμα πιο αναγκαίο τώρα, που διανύουμε μια περίοδο που οι Παλαιστίνιοι και οι Παλαιστίνιες λαχταρούν την κατάπαυση του πυρός ώστε να φάνε και να κοιμηθούν και να πάψουν να αισθάνονται σαν «ζωντανοί-νεκροί», να εντείνουμε τις προσπάθειές μας με ισχυρό αντιπολεμικό διεθνιστικό κίνημα για τη στήριξη και τη νίκη της παλαιστινιακής αντίστασης .

Να αγωνιστούμε για την ήττα της γενοκτονικής πολεμικής εκστρατείας του Ισραήλ, το οποίο στηρίζεται άμεσα από τις ΗΠΑ και χώρες-μέλη της Ε.Ε. και του ΝΑΤΟ. Είναι επίσης αναγκαίο να τεθεί επί τάπητος το ζήτημα της απομάκρυνσης των αμερικανικών βάσεων από την Ελλάδα και της αποχώρησης της Ελλάδας από το ΝΑΤΟ, αλλά και να ακυρωθεί κάθε μορφή εμπλοκής της Ελλάδας στον πόλεμο κατά της Παλαιστίνης στο πλευρό των φονιάδων του Ισραήλ.

Επιπλέον η ακύρωση όλων των ενεργειακών, οικονομικών, στρατιωτικών, πολιτικών, πολιτιστικών και ακαδημαϊκών συμφωνιών της Ελλάδας με το Ισραήλ, μαζί και των επενδύσεων (π.χ. ΕΛΒΟ), και η άμεση, πλήρης διακοπή διπλωματικών σχέσεων, η απαγόρευση χρήσης των λιμανιών, των αεροδρομίων μας για εμπορικές, πολιτικές και άλλες δραστηριότητες του Ισραήλ ή επιχειρήσεων ισραηλινών συμφερόντων αποτελούν ζητούμενα ενός αντιπολεμικού διεθνιστικού κινήματος. Τέλος, υψηλά στην ατζέντα του κινήματος πρέπει να μπει και η ανατροπή των εξοπλιστικών πολεμικών προγραμμάτων στην Ελλάδα, μαζί και της συμμετοχής της στα προγράμματα πολεμικής οικονομίας της Ε.Ε. Η αποστολή του Global Sumud Flotilla ήταν μια σημαντική μάχη σε έναν πόλεμο που έχει ακόμα πολύ δρόμο μπροστά του.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ.

*** Πλήρωμα του σκάφους ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΙΣΣΙΑΣ, μέλος της Κομμουνιστικής**

Απελευθέρωσης

Πηγή: efsyn.gr